Pregaria.cat

Entrada

Recerca de Déu -2

Per JesusR el ds., 20/03/2021 - 21:11

Els nostres fills, les nostres filles, els vam enviar a una escola religiosa. Vàrem celebrar les primeres comunions i els dies festius. Quan eren petits, anaven a una missa parroquial d'infants. Ara, passats els anys, estem contents de la seva rectitud, del seu sentit de justícia. Fins i tot fan voluntariats. Són bones noies, bons nois, però... almenys externament... de pràctica religiosa cap, i sobre Déu... silenci absolut. No hi manifesten gens d'interès. Què ha passat? En què hem fallat?

Fa uns dies, després d'un dinar d'aniversari, vam treure el tema. Ells es miraren i el Jordi, com recollint el pensament dels altres germans, ens diu: "Una altra vegada el tema de la fe i de Déu!! Ara feia temps que no en parlàvem, però nosaltres sabem que esteu una mica preocupats. Ja som grans, fem el que podem... No és sols l'Església, és que no entenc res. Durant un temps vaig viure en una notable confusió, fins que al final ho vaig deixar córrer. D'aquests temes, en el meu ambient quasi no en parlem i, si ho fem, sempre és en un sentit crític. Estigueu tranquils, pares. Tenim un gran record de la nostra infància, però vivim en un altre món. Hi ha una topada entre la fe i la realitat que ens envolta."

Segurament fa uns anys no era previsible que arribaríem a aquesta situació. Per altra banda, hi ha determinats ambients on persones d'entre 30 i 40 anys, almenys externament, practiquen la fe, i no sols en les dimensions socials que comporta, sinó també en la litúrgia, el cant, la pregària i fins en un cert nivell de comunitat i en voluntariats.

REFLEXIÓ OBERTA

1. Realment la situació descrita sintèticament és molt freqüent i general. No tan freqüent és el que diem en el tercer paràgraf, però és veritat que hi ha grups que practiquen la fe en parròquies i àmbits d'espiritualitat i de pregària. Minories, sí, però significatives.
2. Hipòtesis per pensar:
    - La formació catequètica s'ha centrat molt en la "doctrina" i potser no tant en l'experiència personal i comunitària.
    - L'ambient social dominant és racionalista: en la societat de la meritocràcia i la competència sempre cal cercar raons demostratives i sobretot explicacions utilitaristes.
    - L'experiència religiosa de la fe, essent moltes vegades de baix nivell, no es pot sostenir dins de la cultura dominant, i la doctrina entra en crisi. Molts joves en prescindeixen com es prescindeix d'una realitat superada. El tarannà dominant en la majoria dels ambients i mitjans afavoreix aquest arraconament de la religió i en ressalta sovint les debilitats.
3. Com veus aquests pensaments? Pots afegir-hi elements nous? Suggeriments positius i operatius davant la situació.